

Vaření povidel zabralo hodiny práce, zpestřila ho módní přehlídka a pálenky

SUDOMĚŘICE, KYJOV – Nejen slivovici lze vyrobit z modrého ovoce. Hodí se i na povidla a současně se tak dá udělat radost dětem. Právě tím se řídili členové Českého svazu ochránců přírody a spolku Lúky a sady Kyjovska. Uspořádali na loukách za Boršovem vaření povidel jako společenskou akci.

„Dřív to tak bývalo. Společně vařily povidla tři nebo čtyři rodiny,“ připomněla jedna z pořadatelek Bára Lungová s tím, že vaření trvá dlouho, takže bylo možné si během něj popovídat nebo zvolit nějaký doplňkový program. Ten v Boršově obstaraly maminky, které připravily pro děti zábavné hry a pro sebe módní přehlídku v přírodě.

Především se ale sešly průběžně desítky lidí. Každý se zastavil na kratší nebo delší dobu, popovídal si a chvíli také míchal, aby tato nezábavná práce nezůstávala jen na několika lidech.

Ukázalo se kromě jiného to, že vaření povidel v kotli je skutečně činnost na dlouho. Pořadatelky vařily minulý pátek od rána a odpoledne už plánovaly, jak se sejdou v sobotu znovu, aby práci dokončily. Řídily se přitom především pokyny Bary Lungové, která měla s přípravou povidel zkušenosti.

„Asi před patnácti lety jsem

dvakrát vařila povidla s babičkou. Dnes jsem ráda, že jsem ji k tomu tehdy přimněla. Nepamatovala jsem si sice všechno, ale základ ano,“ uvedla Bára Lungová.

Touto aktivitou navíc získalo upotřebení ovoce, které roste právě v sadech za Boršovem.

Ve stejnou dobu bylo možné prožít takřka to samé v Sudoměřicích u Výklopníku. Přístaviště Baťova kanálu uspořádalo také poprvé podobnou akci. S vařením tam začali neoficiálně v pátek a v sobotu už vítali hosty při konečné fázi vaření, nebo alespoň téměř. I taková konečná fáze při vaření povidel v kotli znamená několik hodin. Celé vaření bylo v Sudoměřicích naplánované na čtrnáct hodin, což přibližně odpovídá i zkušenosti z Boršova.

„Vloni jsme připravovali se ženou nějaké jídlo s povidly a říkali jsme si, že to není ono. Tak jsme si zkusili uvařit vlastní,“ vysvětlil své motivy Zdeněk Fojtík, provozovatel přístaviště u Výklopníku.

Po celou sobotu vítal hosty. Ti vzdálenější se spíše divili a chodili se dívat, co se to v kotli vaří. Ti bližší věděli o co jde a přišli pomoci. I tadý bylo nutné se u míchání střídát.

Jak v Kyjově, tak v Sudoměřicích se samozřejmě podávaly lavy nebo béleše. Některé připravené na hotovo, jiné s tím, že si člověk

V Bošově se vařilo na louce.

Foto: Zdeněk Šmýd (3x)

mohl namazat už čerstvá povidla. I tak jich zbylo hodně a na obou místech si je většinou rozebrali ti, kteří nejvíce pomáhali.

V Sudoměřicích se k vaře-

ní přidala i tradiční akce – košť archivních destilátů. Bylo možné ochutnat pestrou paletu pálenek různorodých ročníků. **Zdeněk Šmýd**

Povidla se vařila i v přístavišti U Výklopníku.

U Výklopníku bylo možné ochutnat i pálenky starší deseti let. Nejstarší z roku 1974.

Učitele z průmyslovky inspirovaly kamiony. Namaloval sérii obrazů na lepenku

HODONÍN – Aktuální výstava v Galerii Vednevnoci v Hodoníně ukazuje, že na umělce mohou působit skutečně jakékoliv vjemy, které se laikovi mohou zdát úplně obyčejné. Roman Šafránek vyučující na hodonínské průmyslovce se inspiroval kamiony, které denně potkává na cestě do práce a z práce.

„Do práce jezdím po frekventovaném tahu. Člověk kamiony v protisměru míjí a současně sleduje i v zrcátku za sebou. Je to takové ohrožení z obou stran,“ objasnil umělec, jak na něj kamiony působí.

V galerii visí kompletní série děl malovaná na lepenku, což je také symbolické. Ne úplně tradiční materiál pro malbu má ke kamionům blízko. Často ho vozí jako materiál nebo jako ochranu pro převážené zboží. Jde o deset obrazů a všechny znázorňují kamiony. Touto sérií považuje malíř téma za vyčepané a už dáv-

no pracuje na jiném.

Jak zmínil v úvodním slovu k výstavě kolega z průmyslovky a

malíř Petr Bulava, Roman Šafránek málokdy maluje obrazy jako solitéry. Jeho stylem je prá-

vě práce na sériích, které vznikají na jednou na základě společné inspirace. **Zdeněk Šmýd**

O vernisáž v galerii byl zájem. Zaplnila se autorovými kolegy i studenty.

Foto: Zdeněk Šmýd

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

Celá Evropa zčerná! Imigranti nás zaplaví! Bojíme se o své děti! Takové výkřiky byly slyšet na veřejném jednání v Břeclavi v reakci na zřízení provizorního tábora pro imigranty v Poštorné. Nejvíce mě zaujal výkřik ženy, že se bojí o své děti. Zajímalo by mě proč. Že by imigranti útočili na děti bez důvodu svými taškami, které si nesou? Nebo těmi mobily, kterými se fotí ve chvílích štěstí, když se dostanou do Německa? Paní se o své děti bojí plným právem, ale měla by si uvědomit, kde se skrývá skutečné nebezpečí – mezi našinci. Čechy Čechům, slycháváme z úst xenofobů. Ale jsme to my, domácí, kteří jsme hulváci a násilníci. Mezi našimi se pohybuje mnohem víc nebezpečných jedinců než mezi imigranty. Zkusme si jen představit, jak by to vypadalo, kdybychom se my hromadně před válkou vydali do cizích zemí. Byly by nás statistice. Jak by to dopadlo? Netrvalo by to ani týden a uchýlili bychom se podpoření davem a vlastní frustrací k rabování a prepádávání. O tom jsem přesvědčený. **Zdeněk Šmýd**

Přijede Amfora s Tofim, Hložkem, Panenkou i Vondráčkovou

HODONÍN – Sagvan Tofi, Antonín Panenka nebo Jožka Černý. Přátelské fotbalové utkání Staré gardy Hodonín proti týmu Amfora bude přehlídkou hvězd. Soupeř z Prahy přiveze dvacítku celebrit, kterou doplní další pro slavnostní výkop.

Neobyčejné fotbalové utkání se uskuteční v neděli 20. září od 13.00, kdy je na programu slavnostní výkop. O ten se postará zpěvačka Helena Vondráčková a bývalý fotbalový reprezentant Karol Dobiáš.

Výkopu bude předcházet hudební produkce nebo vystoupení stepaček. I po zápase bude pokračovat zábava.

Lidé z regionu se ale především mohou těšit na to, že na vlastní oči uvidí televizního moderátora Václava Tittelbacha, zpěváky Petra Bendeho, Stanislava Hložka, Vladislava Hrona a Jiřího Zonygu, herce Jana Čenského, Romana Skamene nebo Josefa Náhlavského. Přijedou i fotbalové hvězdy Antonín Panenka nebo Jan Berger. Celkem má soupiska dvacet jmen.

Výtěžek ze vstupného poputuje na postižené děti a navíc tým Amfora v zoologické zahradě adoptuje mládě lamy krotké. **(šmý)**

Výstava ukazuje to nejlepší z archeologických nálezů Horňácka

VESELÍ NAD MORAVOU – Veselké městské muzeum připravilo novou výstavu. Představuje to nejlepší z archeologického bádání na Horňácku za posledních několik let, se zaměřením na germánské osídlení doby římské.

Většina exponátů pochází ze záchranného archeologického výzkumu, který proběhl mezi lety 2009 – 2011 na katastru obce Hrubá Vrbka. Kromě Hrubé Vrbky jsou zde, prostřednictvím archeologických nálezů z doby římské, zastoupeny také další horňácké obce (Malá Vrbka, Velká nad Veličkou, Javorník, Louka, Lipov, Suchov). Výstava potrvá do 25. října. **Peter Futák**

Napsali jste nám ...

Stromy u cest

Následující téma, kterým je vysazování stromů u cest, mě velmi trápí. Nemůžu pochopit, proč musí být stromy vysazovány přímo u cest, vždyť je to tak nebezpečné a nákladné! Cesty jsou v tak havarijním stavu a místo toho, aby se cestáři starali o údržbu cest, tak vynakládají nemalé prostředky, čas a sílu na ořezávání stromů, vysazování nových stromů, zametání listů ze stromů, složité obsekvání trávy kolem stromů, kontrolu stromů a jejich odstraňování a pak zase vysazování a stále dokola.

Máme tolik nádherných lesů, remízků, parků, kde může být vysazován velký počet stromů. Na velkých zatravněných nebo vybetonovaných plochách, na kterých se nedávno vystavěly solární elektrárny mohlo být vysazeno tolik nových stromů a solární panely mohly být umístěny raději na domech, továrnách, nákupních centrech - je spousta volných střech. I když pomíneme plochy zabrané pro solární elektrárny, proč by měly být stromy vysazovány u cest? Nějak mi to připadá jako v Kocourkově! Dobře, ať doslouží staré aleje, které byly dříve vysazeny kvůli stínu u cest, protože se cestovala s kočáry, pěšky, na koních nebo později na kole - ale to byly jiné rychlosti - maximálně 30 kilometrů za hodinu a to hodně přeháním. Dnes je rychlost 90km/h a v té, když auto narazí do překážky, kterou strom představuje, tak většinou vyhasne zbytečně život. Opravdu zbytečně, protože za alejí stromů podél cest je širý lán, pole, do kterého by auto najelo a nikomu by se nic nestalo! Proč jsou tam tedy ty stromy!!!

Mám stromy moc ráda a zajdu ráda do přírody, ale proč zrovna u cesty? A ještě někdy vysazují silničáři u cest ovocné stromy... tak to pak už žasnou dvojnásob. Kdo z vás by dal z takového stromu ovoce svým dětem? Vážím si velmi práce ochránářů přírody a věřím, že i oni chápou, že vysazování stromů u cest není žádnou výhrou pro přírodu ani pro nás.

Věřím, že všichni chceme vytvářet pro naše děti zdravé a bezpečné místo. **Ing. Helena Bačková**